

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/17/2012
Identifikačné číslo spisu:	1010201134
Dátum vydania rozhodnutia:	12.03.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivan Rumana
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1010201134.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a sudkýň JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobkyne: G. A., F., W., právne zastúpená: JUDr. Vladimír Štefek, advokát so sídlom Škultétyho 1, Bratislava, proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky, so sídlom Šagátová 1, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2010 zo dňa 19. apríla 2010, konajúc o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/211/2010-127 zo dňa 24. januára 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/211/2010-127 zo dňa 24. januára 2012 **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 134,79 € na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vladimíra Štefeka, advokáta so sídlom v Bratislave, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 2 písm. b/ a d/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-3-9-3/14-2010 zo dňa 19.04.2010 a služobné hodnotenie Ústavu na výkon väzby Bratislava zo dňa 05.03.2010 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Rozsudok odôvodnil tým, že z náplne práce ani žalovaným predloženého Organizačného poriadku Ústavu na výkon väzby, časti týkajúcej sa referátu zamestnávania, výroby a odbytu, žalobkyni nevyplyvala povinnosť oboznamovať sa s dokumentáciou odsúdeného ani kompetencia navrhovať preradenie odsúdených na jednotlivé pracoviská, čiže ani do otvoreného oddelenia. Rozkaz riaditeľa Ústavu na výkon väzby Bratislava č. 73/2008 o zriadení umiestňovacej komisie v Ústave na výkon väzby Bratislava zo dňa 03.11.2008, síce zriadil umiestňovaciu komisiu, avšak kompetencie jednotlivých jej členov neustanovil. Predložený spisový materiál žalovaného súdu tiež neobsahuje žiaden dokument

dokladajúci, že žalobkyňa bola poučená o rozkaze GR č. 37/2009 a rozkaze GR č. 18/2009, ktoré mala podľa služobného hodnotenia porušiť. Zoznam úloh - kolégium riaditeľa Ústavu na výkon väzby Bratislava č. 11 zo dňa 18.12.2007 síce uvádza ako jednu z úloh oboznamovanie všetkých zamestnancov a príslušníkov ústavu s internými predpismi a s personálnymi rozkazmi, avšak nič nedokladá, že by k takému oboznámeniu žalobkyne s nimi skutočne aj došlo. Ak sa teda v prvostupňovom rozhodnutí - služobnom posudku, ktorý bol potvrdený napadnutým rozhodnutím tvrdí, že k zaradeniu odsúdeného F. F. nevzniesla žalobkyňa námietky, hoci mala za povinnosť oboznámiť sa s dokumentáciou odsúdeného, a teda nevykonala štátnu službu riadne je nezákonné, pretože zistenie skutkového stavu, z ktorého rozhodnutie vychádza je v rozpore s obsahom spisov, následkom čoho rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov. Žalobkyňa bola členom zriadenej umiestňovacej komisie, ktorá je poradným orgánom riaditeľa Ústavu na výkon väzby Bratislava, komisia je kolektívnym orgánom, ktorý vydáva svoje rozhodnutie ako odporúčacie a kompetentný v zmysle rozkazu o zriadení komisie rozhodnúť o umiestnení osoby F. F. bol riaditeľ. Správne orgány sa námietkami žalobkyne v pripomienkach k služobnému hodnoteniu zo dňa 05.03.2010, ani uvádzanými v odvolaní proti služobnému hodnoteniu zo dňa 19.04.2010 nezaoberali.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, postupu správnych orgánov a doterajších výsledkov dokazovania dospel k záveru, že existujú pochybnosti a rozpory v dôkazoch. Ak sa správny orgán prikloní k skupine dôkazov podporujúcich jedno skutkové zistenie a nezaobera sa rovnako dôkazmi, z ktorých vyplýva opak, vybočuje tým zo zákonných medzí, ktoré mu zákon pre hodnotenie dôkazov vymedzil. Keďže správne orgány nepostupovali v súlade s § 233 ods. 1 a 2 zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“), pochybili pri vyhodnocovaní dôkazov a nepostupovali jednotným spôsobom v súlade s právom.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu pre nesprávne právne posúdenie veci zrušil, pretože sa vôbec nezaoberal neznalosťou právnych predpisov zo strany žalobkyne. V dôvodoch odvolania namietal, že umiestňovacia komisia o návrhu na umiestnenie odsúdeného v ústave, o jeho zaradení, prípadne zmene zaradenia do práce, ktorý sa predkladá štatutárovi - riaditeľovi ústavu na schválenie, rozhodovala ako celok. Ak sa člen umiestňovacej komisie podpíše na prezenčnú listinu z jej zasadnutia, vyjadrí v návrhu umiestňovacej komisie svoje odborné stanovisko opreté o znalosti všeobecne záväzných právnych predpisov a interných predpisov. Takéto rozhodnutie člena umiestňovacej komisie nemožno zľahčovať, resp. zbavovať sa zodpovednosti za rozhodnutia a obhajovať sa tvrdením o ustálenej praxi, že jednotliví členovia sa vyjadrujú „len“ za svoje oddelenie.

K oboznamovaniu sa s internými predpismi dochádzalo na tzv. „čítaní rozkazov“, ktoré sa uskutočňovalo každý prvý piatok v mesiaci v zmysle 12. úlohy z 11. kolégia riaditeľa Ústavu na výkon väzby Bratislava č. KRÚ/11/2007 a bolo povinné pre každého príslušníka ústavu. Okrem toho sa žalobkyňa mohla oboznamovať s internými predpismi prostredníctvom mailového klienta, na ktorý sa doručuje informácia o vydaní nových interných predpisov. Žalovaný doložil ďalšie podklady, ktoré potvrdzujú, že v dňoch „čítania rozkazov“ RRÚ č. 73/2008, RGR č. 18/2009 o zaraďovaní obvinených a odsúdených do práce a RGR č. 37/2009 o umiestňovaní a premiestňovaní obvinených do ústavov na výkon väzby a odsúdených do ústavov na výkon trestu odňatia slobody, bola žalobkyňa prítomná v služobnom úrade, resp. tieto podklady preukazujú, že nebola pre prekážky v práci alebo z dôvodu čerpania dovolenky mimo služobného úradu.

Z popisu služobných činností žalobkyne zo dňa 03.11.2008 vyplýva povinnosť pracovať ako člen zaraďovacej (= umiestňovacej) komisie, ktorej činnosť upravoval RRÚ č. 73/2008 a v ktorom je uvedené, že umiestňujúca komisia je poradným orgánom pri rozhodovaní o umiestnení odsúdených a ich zaradení do práce. Logickým výkladom tohto ustanovenia je možné konštatovať, že komisia navrhuje riaditeľovi Ústavu na výkon väzby Bratislava, kde majú byť odsúdení umiestnení a zaradení do práce. Táto skutočnosť vyplýva aj zo všeobecne záväzného právneho predpisu, z § 7 ods. 4 vyhlášky č.

368/2008 Z.z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody.

Inštitút ustanovenia do funkcie sleduje potreby kvalitného plnenia služobných úloh, pritom sa prihliada na plnenie kvalifikačných predpokladov pre funkciu, dĺžku a druh odbornej praxe a závery služobného hodnotenia. Je voľnou úvahou nadriadeného aby si, rešpektujúc ustanovenie § 33 ods. 1, § 238 zákona č. 73/1998 Z.z., a v kontexte prípadne existujúcich kariérnych pravidiel, vybral na výkon odborných činností príslušníka, ktorý bude zodpovedať požadovanému profilu, pozostávajúceho jednak z odborných znalostí a jednak z kompetencií - schopností príslušníka a bude vykonávať jednotlivé určené činnosti tvoriace náplň práce. Zaradenie jednotlivcej funkcie do platovej triedy súvisí s poznaním najnáročnejšej činnosti, ktoré sa v rámci funkcie vykonávajú a jej posúdením z pohľadu zložitosti, zodpovednosti, psychickej záťaže a fyzickej záťaže. Číže ustanovenie príslušníka do konkrétnej funkcie je vždy odpoveďou na otázku, či bude odborne a kompetenčne schopný vykonávať najnáročnejšiu činnosť vo funkcii z pohľadu jej zložitosti, zodpovednosti, psychickej a fyzickej záťaže. Na funkcii vedúceho odborného referenta referátu zamestnávania, výroby a odbytu Ústavu na výkon väzby Bratislava preto vždy bola, je a bude činnosť člena umiestňujúcej komisie najnáročnejšou činnosťou.

Žalobkyňa sa v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného so závermi súdu plne stotožnila z dôvodu, že krajský súd jej tvrdenia a tiež podklady predložené žalovaným správne vyhodnotil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalovaného (§ 212 ods. 1 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo vyhlásenie rozhodnutia oznámené na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 3 O.s.p., § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd z predloženého súdneho spisu, ktorého súčasťou je administratívny spis žalovaného zistil skutkový stav tak, ako je uvedený v rozsudku krajského súdu, jeho odôvodnenie považuje za úplné, dostatočné a výstižné, preto skutočnosti účastníkom známe nebude nadbytočne opakovať a na doplnenie dodáva.

Predmetom súdneho prieskumu je služobné hodnotenie žalobkyne ako príslušníka Zboru väzenskej a justičnej stráže (ďalej len „príslušník zboru“) zo dňa 05.03.2010 zaradenej vo funkcii vedúci odborný referent referátu zamestnávania, výroby a odbytu, ktorým bola hodnotená ako nespôsobilá vykonávať zastávanú funkciu pre nedostatok odborných znalostí a spôsobilá vykonávať inú, menej zodpovednú funkciu.

Služobné hodnotenie žalobkyne bolo vykonané podľa ust. § 27 ods. 6 písm. b/ zák. č. 73/1998 Z.z. z dôvodu, že došlo k závažným zmenám v spôsobilosti policajta na výkon funkcie. Druh a povaha závažných zmien v spôsobilosti na výkon funkcie nie sú v hodnotení identifikované. Hodnotenie nie je komplexné, ale pozostáva z jedného a konkrétneho skutku.

Dôvodom negatívneho hodnotenia je skutočnosť, že „dňa 04.02.2010 bola žalobkyňa členkou umiestňujúcej komisie, ktorá následne schválila návrh na zaradenie odsúdeného F. F. do diferenciácie skupiny „A“ a jeho umiestnenie do otvoreného oddelenia i napriek skutočnostiam, že odsúdený nespĺňal kritériá, ktoré sú určené v § 11 vyhlášky č. 368/2008 Z.z., ktorou sa vydáva Poriadok výkonu trestu odňatia slobody a jeho umiestnenie bolo v rozpore s RGR č. 37/2009 o umiestňovaní a premiestňovaní obvinených do ústavov na výkon väzby a odsúdených do ústavov na výkon trestu odňatia slobody. Menovaná ako členka komisie, ktorá navrhla zaradenie do otvoreného oddelenia odsúdeného zlyhala, nedostatočne si preštudovala písomnosti a osobný spis odsúdeného. Odsúdený F. F. bol predložený umiestňovacej komisii a následne komisiou vybraný a zaradený do práce do otvoreného oddelenia, aj napriek nevhodnosti jej zaradenia a nesplneniu podmienok určených v predpisoch. K zaradeniu menovaného do diferenciácie skupiny „A“ nevzniesla hodnotená námietky, hoci mala za povinnosť oboznámiť sa s dokumentáciou odsúdeného, a teda nevykonávala štátnu službu riadne (§ 48 ods. 3 písm. b/ zák. č. 73/1998Z.z.). Následkom zanedbania povinnosti, resp. povrchným vykonaním služobných úloh bolo nedovolené vzdialenie sa odsúdeného z pracoviska“.

V prvom rade je potrebné poznamenať, že v hodnotení je v uvedený skutok disciplinárneho previnenia. Podľa hodnotenia však žalobkyňa bola od posledného spracovávaného služobného hodnotenia disciplinárne odmenená. Disciplinárne potrestaná nebola. Je preto potrebné objasniť tento rozpor a odôvodniť, z akého dôvodu skutok disciplinárneho previnenia nebol prejednaný v disciplinárnom konaní s možnosťou obrany žalobkyne. Plnenie povinností policajta pri dodržiavaní služobnej disciplíny je súčasťou hodnotiacej časti na základe ustanovenia § 27 ods. 2 písm. d/ zák. č. 73/1998 Z.z., a v zásade sa uskutočňuje na základe prehľadu disciplinárnych odmien a trestov.

Služobné hodnotenie musí byť komplexné za celé obdobie. Závažné zmeny v spôsobilosti na výkon funkcie musia byť riadne identifikované. Nemôžu spočívať výlučne v disciplinárnom previnení, za ktoré žalobkyňa nebola potrestaná. Záver služobného hodnotenia by tak preberal a nahradzoval funkciu disciplinárneho konania. Naopak prehľad odmien a trestov za disciplinárne previnenia je podkladom na služobné hodnotenie.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S/211/2010-127 zo dňa 24.01.2012 podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že žalobkyni, ktorá mala úspech v odvolacom konaní, priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania, ktoré si vyčíslila vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 16.04.2012 vo výške 134,79 €, za jeden úkonu právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu žalovaného zo dňa 16.04.2012 vo výške 127,16 € a k tomu prislúchajúci režijný paušál vo výške 7,63 €, a ktoré boli priznané podľa § 11 ods. 4 v spojení s § 14 ods. 1 písm. b/ a § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Náhradu trov konania je žalovaný povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobkyne JUDr. Vladimíra Štefeka, advokáta so sídlom v Bratislave, č. účtu: XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo Q., a.s., VS: XXXXXX.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.